

WETENSCHAPPELIJKE MEDEDEELINGEN.

DE BESMETTELIJKHEID DER HEREDITAIRE SYPHILIS wordt in tegenstelling met andere waarnemers, welke haar òf ontkenden òf althans betwijfeld en door Dr. CASPARY te Koningsbergen (*Berliner Kl. Wochenschrift* n°. 41) op grond van twee naauwkeurige waarnemingen voor onmiskenbaar bewezen gehouden. Het is bekend dat de in 1872 door GUNZBURG, geneesheer aan het Moskauer Findelhaus, dienaar-gaande medegedeelde waarnemingen, groot opzien baarden en om het practische belang der zaak door anderen aan eene scherpe kritiek onderworpen werden. In het Moskauer Findelhaus bestaat eene afdeeling voor syphilitische kinderen, waarheen ieder kind, zoodra zich syphilis hereditaria openbaart, verplaatst en aan de zorg van minnen, welke van het gevaar bewust en daarvan met opzet onderrigt zijn, ter voeding pleegt toevertrouwd te worden. Gedurende 1868—70 werden aldaar 120 hereditair syphilitische kinderen door 31 voedsters gevoed en wel zoodanig dat geene min korter dan 6 maanden, enkelen van 1—2 jaren, hare diensten verleende en geene minder dan twee, anderen tot zelfs 16 verschillende syphilitische kinderen (aan alle vormen der ziekte ook aan ulceratiën der mondholte lijdende) zoogden, terwijl nimmer eenige besmetting der voedsters werd waargenomen. Alleen in die gevallen waar de ziekte zich niet in de inrichting zelve tusschen de 6—12de week na de geboorte openbaarde, maar het kind reeds door syphilis aangetast opgenomen werd, en dus de mogelijkheid eener op andere wijzen verkregen syphilis bestond, werd enkele malen infectie der voedster opgeteekend. Alhoewel GUNZBURG zelf toegeeft dat ieder slechts van syphilis verdacht kind onmiddellijk op de afzonderlijke afdeeling geplaatst wordt, zoo hebben de meeste zijner waarnemingen op eene onmiskenbaar zekere lues hereditaria betrekking en schijnen zij op de sterkste wijze voor de niet besmettelijkheid der syphilis congenita te pleiten. In tegenstelling met GUNZBURG's waarnemingen worden door CASPARY drie gevallen medegedeeld, waar de gezonde voedster, onmiskenbaar door de aangeborene syphilis der zuigeling besmet werd. In het eene geval betrof het eene gezonde vrouw welke na het spenen van haar eigen kind, een aan uitslag aan mond en anus lijdend kind zoogde en na het ontstaan eener ulceratie aan den borststapel door algemeene lues aangetast werd, terwijl zij nadat het zogen wegens eene vermoedelijke zwangerschap gestaakt was, een zes weken na de geboorte onmiskenbaar aan lues congenita lijdend kind, ter wereld bragt. In het tweede geval betrof het eene vrouw, welke een 7 maanden oud kind, hetgeen reeds op den leeftijd van 5 weken wegens lues congenita behandeld was, zoogde en evenzoo door eene ulceratieve aandoening der papilla mammae en opvolgende lues werd aangetast. In het derde geval raadpleegde CASPARY eene zogende vrouw, welke gelijktijdig met haar eigen kind, somwijlen een aan plaques muqueuses der mondholte lijdend kind gezoogd had en na de vorming eener geïnduceerde ulceratie aan den borststapel, door algemeene syphilis was aangetast. In tegenstrijd met GUNZBURG's meening houdt CASPARY het daarom „für irrig und damit gefährlich” aan de besmettelijkheid der lues congenita te twijfelen.

Dr. J. HANLO.

DE ROTTING EN GISTINGWERENDE WERKING VAN HET THYMOL door Dr. LEWIN te Berlijn onderzocht en reeds op pag. 379 besproken, is in het jongste nummer van VIRCHOW's *Archiv* (Bd. 65, Heft 2) door denzelfden waarnemer nogmaals wijdloopig ter spraak gebragt. Na eene naauwkeurige mededeeling zijner talrijke proefnemingen voegt LEWIN met het oog op de therapeutische aanwending van dit middel zijne ervaring als volgt te zamen. Het thymol is beter dan eenig der tot dusverre